

Under megen Snusen gennem Næsen og Smæld med Læberne og al den øvrige Musik, der var nødvendig, naar denne forhenværende Pakhuskarl skulde udtrykke sig skriftlig paa anden Maade end i de vedtægtsmæssige Handelstalemaader, kom der følgende Skrivelse til Verden:

Kære Hr. Svigersøn!

Jeg venter Dem og Vilhelmine her til Frokost imorgen. Det er jo Søn- & Helligdag. Vi har ikke set noget til jer saa længe. Vi spiser Klokken tolv præcis.

Med Agtelse

Deres Svigerfader

L. K. Søholm.

Han trykkede paa en Knap under Bordpladen, og næsten som automatisk skød Døren til Gangen sig ind i Muren, og en uniformeret og friseret Dreng kom tilsyne i Aabningen i militær Retstilling.

»Grosserereren kaldte!«

»Bring det Brev hen i Postkassen. Og saa kan du gaa hjem.« — —

Grosserer Søholm havde sit Kontor ved Vestervold. Hans Privatbolig — en nybygget, palæagtig Villa — laa i det fornemme Kvarter foran Østerbro. Hver Søndags Morgen Klokken otte kørte han hjemmefra i sin elefantgraa Kæmpeautomobil, og indtil han ved Sekstiden vendte tilbage repræsenteredes Familien af hans to endnu ugifte Døtre, Frøknerne Cecilie og